

กฎกระทรวง

ฉบับที่ ๑๗ (พ.ศ. ๒๕๐๘)

ออกตามความในพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน

พ.ศ. ๒๔๘๕

ว่าด้วยการรับฝากเงินออมสิน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ แห่งพระราชบัญญัติ
ธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๕ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง
ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ให้ยกเลิกความในข้อ ๒๓ แห่งกฎกระทรวง (พ.ศ. ๒๔๕๑)
ออกตามความในพระราชบัญญัติธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๕
ว่าด้วยการรับฝากเงินออมสิน ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยกฎกระทรวง
ฉบับที่ ๑๖ (พ.ศ. ๒๕๐๖) ออกตามความในพระราชบัญญัติ
ธนาคารออมสิน พ.ศ. ๒๔๘๕ ว่าด้วยการรับฝากเงินออมสิน
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๒๓ ดอกเบี้ยในเงินฝากนั้น ธนาคารออมสินคิดให้ดังนี้

ก. ฝากประจำ ให้ร้อยละ ๕ ต่อปี ในวงเงินฝาก ๕๐๐,๐๐๐ บาท จำนวนเงินฝากที่เกินกว่านั้นไม่คิดให้ และให้เริ่มคิดดอกเบี้ยในอัตราดังกล่าวตั้งแต่วันที่ ๑ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๘ เป็นต้นไป

ข. ฝากเพื่อเรียก ให้ร้อยละ ๒ ต่อปี ในวงเงินฝาก ๑๐๐,๐๐๐ บาท จำนวนเงินฝากที่เกินกว่านั้นไม่คิดให้

แต่สำหรับนิติบุคคลที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการสาธารณกุศล กิจ นิติบุคคลที่ฝากเงินสมทบทุนเลี้ยงชีพหรือเงินประกันสำหรับผู้ทำงานกับนิติบุคคลนั้นก็ดี เมื่อผู้อำนวยการพิจารณาเห็นเป็นการสมควร อาจขยายวงเงินฝากให้เป็นพิเศษก็ได้

ดอกเบี้ยที่วัน จะคำนวณให้เป็นรายเดือนในยอดเงินคงเหลือรายวันซึ่งมีจำนวนต่ำที่สุดในระหว่างเดือนหนึ่ง ๆ แต่เงินที่นำมาฝากภายหลังวันที่ ๓ ของเดือนก็ดี เศษของบาทในจำนวนเงินคงเหลือก็ดี จะไม่คำนวณดอกเบี้ยให้”

ให้ไว้ ณ วันที่ ๓๑ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๐๘

สุนทร หงส์ลดารมภ์

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องด้วย
ธนาคารออมสินเห็นว่าประชาชนมีความศรัทธาและนิยมในกิจการของ
ธนาคารออมสินเพิ่มมากขึ้น และอัตราดอกเบี้ยที่คิดไว้ในเงินฝาก
ออมสินประเภทประจำยังไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน จึง
เห็นเป็นการสมควรที่ธนาคารจะได้เพิ่มอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประเภท
ประจำจากเดิมร้อยละ ๓ ต่อปี เป็นร้อยละ ๔ ต่อปี